

תפארת רפאל

מיסודו של הראשון לציון מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

עלון תורה והלכה לכל בני המשפחה

יוצא לאור ע"י תלמוד תורה ומפעלי חסד
"תפארת רפאל" עטרת שרה"
ע"ש רבי רפאל זביחי בן פינחס זצ"ל ע"ש מנ" שרה זביחי בת דינה ע"ה
נוסדו בשנת תשכ"ז (1967) בתל אביב

פְּרָשַׁת: שְׁלַח לְךָ

עֲלוֹן מִס': 1,910 | תשפ"ב

ליקט וערך: הרב רפאל זביחי שליט"א
רב בק"ק "תפארת רפאל" תל-אביב

העלון נוסד בשנת תשמ"ה (1985)
בידי הרב שלמה זביחי שליט"א

על מְרַגְלִים טוֹבִים וּמְרַגְלִים רְעִים

משה רבינו עליו השלום שלח מרגלים לתור את הארץ. הם סיירו אותה במשך ארבעים יום, וברכיהם פקו: "עַז הָעַם הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ, וְהָעָרִים בְּצִרּוֹת גְּדֹלַת מָאֵד, וְגַם יְלָדֵי הָעֵנָק רָאִינוּ שָׁם!" (יג, כח). ביצורי ענק, ילידים ענקיים, פירות ענק: אחד מהם נשא רימון, שני נשא תאנה, שמונה נשאו אשכול ענק, בשתי קורות עץ גדולות. ארץ זו ניטל עליהם לכבוש! הם שבו אל המדבר, אל העם המצפה לשובם ולבשורות שבפיהם, ומסרו לו דיווח: "הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֶתְּהָ אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הוּא, וְכָל הָעָם אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אֲנָשֵׁי מְדוּת. וְשָׁם רָאִינוּ אֶת הַנְּפִלִים בְּנֵי עֵנָק מִן הַנְּפִלִים, וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים, וְכֹן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם!" וְתִשָּׂא כָּל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם, וַיִּבְכּוּ הָעָם בְּלֵילָה הַהוּא. וְאַף ה' חָרָה בָּעַם, וְנִגְזְרָה עָלָיו גְּזֵרָה נּוֹרָאָה: אֵינְכֶם רוֹצִים לְהִיכַנֵּס לְאֶרֶץ - הִישָׂארוּ כֹאן, בְּמַדְבַּר! בְּמַדְבַּר הַזֶּה יִפְלוּ פְּגָרְכֶם... בְּמִסְפָּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תֵּרְתֶם אֶת-הָאָרֶץ, אַרְבָּעִים יוֹם, יוֹם לְשָׁנָה, תִּשָּׂאוּ אֶת עֹנֹתֵיכֶם, אַרְבָּעִים שָׁנָה. אַרְבָּעִים שָׁנָה שֶׁהוּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבַּר, עַד תּוֹם כָּל הַדּוֹר הַהוּא. אַרְבָּעִים שָׁנָה זָכְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצַעַר וּבַחֲרָטָה אֶת אוֹתוֹ מֵאֹרֶע, אֶת נִסְיוֹן הַנֶּפֶל שֶׁל שִׁיגוֹר הַמְּרַגְלִים.

והנה חלפו ארבעים שנה, הדור ההוא עבר מן העולם ודור חדש גדל. עם ישראל עומד על גבולות הארץ המובטחת, רשאי להיכנס אליה. ומשה רבינו, המנהיג והרועה הנאמן, שולח... מרגלים חדשים. שולח מרגלים לרגל את יְעִזָר ואת בנותיה! והרי המרגלים ההם המיטו אסון כה נורא על ראש העם, על דור שלם. מדוע מסתכן משה רבינו בשיגור מרגלים חדשים? משה רבינו נפטר אף הוא, והעם עובר את הירדן בהנהגתו של יהושע בן נון, תלמידו הנאמן. ומעשהו הראשון של יהושע בארץ הקודש, הוא לשלוח... מרגלים, לרגל את יריחו! אז יש להתבונן ולשאול, לעיין ולהבין: לשגר מרגלים - זה טוב או לא, רצוי או לא? כאשר משה רבינו ביקש לשלוח את המרגלים, אמר לו הקדוש ברוך הוא בהסתייגות: "שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים". לך - אני איני מצווה אותך, אלא אם ברצונך - שלח. אז אם הקדוש ברוך הוא הסתייג, והתוצאה אכן הייתה כה נחרצת והרת אסון, מדוע חזרו משה ויהושע כעבור ארבעים שנה ושלחו מרגלים, ומדוע היו התוצאות חיוביות יותר?

והתשובה, פשוטה: משום שהמרגלים האלו היו כבר למודי ניסיון, וקיבלו הנחיות ברורות. ונסביר את הכוונה: המרגלים הראשונים סיירו בארץ, ונרתעו. הביצורים חזקים, האנשים ענקים, אין זה בכוחינו: "לֹא נוֹכַל לְעַלּוֹת אֶל הָעָם, כִּי חָזַק הוּא מִמֶּנּוּ". וזו היתה טעותם: לא שלחו אתכם כדי לקבוע האם לכבוש את הארץ. לא אתם מסמנים את המטרות. הקדוש ברוך הוא הציב את היעדים, עליכם רק לממש אותם, להגשים אותם. עליכם רק לבחון מה היא הדרך הטובה ביותר, הבטוחה ביותר. בקצרה: אינכם מוסמכים לומר ולקבוע האם לכבוש את הארץ - אלא רק כיצד לעשות זאת! זו הייתה טעותם של המרגלים הראשונים, ומכך נזהרו המרגלים שבאו בעיקבותיהם. הם כבר לא דנו האם לכבוש, אלא רק איך וכיצד! כשמלך מלכי המלכים מורה, אין עלינו לבחון אלא את הדרכים לקיום הציווי!

מה יש לנו ללמד מפרשת המרגלים? עלינו להפיק לקח בסיסי ויסודי: אין אנו בני חורין לקבוע מה עלינו לעשות. זאת קבעה עבורינו התורה, במכלול המצוות וההנהגות. היא סימנה עבורינו את המטרות, הציבה בפנינו את היעדים, ואין אנו רשאים לסטות מהם כמלוא הנימה. כל מה שנותר לנו, הוא לתכנן כיצד להשיג את היעד, כיצד להגשים את הייעוד - בהצלחה המירבית!

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בֶּן-נוּן יְהוֹשֻׁעַ (יג, טז) - הבי"ת מנוקדת בחיריק ולא בסגול, כיון שהיו"ד שהוסיף משה לשמו של **יהושע** היא היו"ד שנלקחה מ**ישרי** (שרה אמנו). ולקח משה שתי נקודות מהבי"ת של "בן נון" לשון של **יהושע**, ונשאר **בן** בחיריק. (אוהב ישראל)

כֻּלָּם אֲנָשִׁים רְאִישֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה (יג, ג) - כל אנשים שבמקרא לשון חשיבות ואותה שעה כשרים היו (רש"י). בגלל ארבעים ימי המרגלים נדדו ישראל במדבר ארבעים שנה, יום לשנה. בחשבון לפי שעות יוצא שעל כל שעה של המרגלים, נדדו חצי חודש. כי ארבעים יום הם 960 שעות, וארבעים שנה הם 480 חודשים. אבל בני ישראל יצאו ממצרים בי"ד בניסן והגיעו לארץ ישראל בי' בניסן, חסרים ארבעה ימים ועוד אחד עשר יום שממילא היו צריכים ללכת, בסך הכל חסרים לעונש 15 יום שהוא חצי חודש. ולכן רש"י כותב באותה **שעה** כשרים היו, שכנגד השעה שהיו כשרים ירד להם חצי חודש... (מטעמי יצחק)

המרגלים אמרו: "וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים, וְכֵן הֵינּוּ בְעֵינֵיהֶם" (יג, לג) - אפשר להבין שנבהלו מהענקים, אבל מדוע אמרו "וכן היינו בעיניהם" - מה אכפת לך איך אתה נראה בעיניהם! (הרבי מקוצק)

מובא מהארי ז"ל, שהבכורים נפְּרָה על חטא המרגלים. ולכן מובא במשנה "יורד אדם לתוך שדהו, ורואה תאנה שבְּכָרָה, אֲשָׁכּוּל שְׂבָכָר, רְמוֹן שְׂבָכָר קוֹשְׁרוֹ בְּגָמִי וְאוֹמֵר: "הֲרֵי אֵלּוּ בְּכוֹרִים". ומזכירים דווקא שלושה מינים אלו, שמהם לקחו המרגלים ובזה מתקנים את אותו החטא. (רבי מנחם זמבה)

מובא במדרש שיר השירים על הכתוב "אֲשָׁכּוּל הַכֶּפֶר דוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גִּדִי", שמהאשכול שהביאו המרגלים היו משתמשים בו לנסכים שבמשכן במשך ארבעים שנה. **לכן נסמכה פרשת הנסכים לפרשת המרגלים.** (רבי חיים קנייבסקי)

ראשית ערסתכם חלה תרימו (טו, כ) - מיד כשקמים בבוקר מהעריסה - המיטה, צריך להתחיל בעבודת ה', ומזה תהיה לו הצלחה גדולה במשך כל היום. ישנם אנשים אשר אומרים שבעת זקנותם אז יהיה להם פנאי לעבודת ה', זהו שאמר הכתוב **"ראשית ערסתכם" - בצעירותכם**, מיד תעבדו את ה', ולא להמתין לאחר זמן. **"אל תאמר לכשאפנה אשנה, שמא לא תפנה"**.

פעם שלח רבי **חיים מבריסק** משולחים לאסוף כספים לטובת ישיבתו. כשחזרו ערכו המשולחים את חשבון הוצאותיהם והתברר, כי לא נותר לישיבה מאומה ממה שאספו. אמר להם רבי חיים בחיך: **מר: "עכשיו הבנתי את הפסוק "שִׁלַּח לָךְ אֲנָשִׁים וַיִּתְרוּ"**. כששלח משה את המרגלים, הוצרך לתת להם כסף להוצאות הדרך. ולכן אמר לו הקב"ה **"שִׁלַּח לָךְ אֲנָשִׁים וַיִּתְרוּ"** אל תקרי "ויתרו" אלא "ויתרו", שישאירו משהו מהכסף ולא יבזבוזו את הכל על הוצאות מזון ולינה...

שנינו

מושגים ביהדות

סיון

בי"ט בסיון תצ"ג (1733), **נפטר רבי יהודה בן עטר** מרבנייה הגדולים של מרוקו. יוחסו אליו סיפורי מופת, ויהודים וגם גויים כינו אותו "רבי אל-כביר" - "הרב הגדול" בערבית, לאחר שבהוראת מושל המדינה הוא הושלך לכלא, וכשלא היה לקהילת היהודים את הכסף הנדרש לפדיונו, המושל השליכו לגוב אריות, והוא שהה שם יממה ללא פגע. **כ' בסיון** ה'ת"ח (1648), **גזירות ת"ה-ת"ט**: העיר נמירוב שבאוקראינה נופלת לידי צבא הקוזאקים, ומיד עם נפילת נמירוב טבחו הקוזאקים את כל היהודים, ומעשי טבח דומים נערכו בערים רבות אחרות. עקב הטבח, נקבע תאריך זה כצום ומספד לזכר הרוגי המאורעות.

סיפור השבוע

האדם קובע ההנהגה עמו

בספורנו מבואר, שאילו לא היו בני ישראל שולחים מרגלים לפניהם, היו נכנסים לארץ בלא מלחמה, והאומות היו בורחים מפניהם ומפנים את הארץ. אך מששלחו מרגלים בחרו בדרך הטבע, ועל כן הוצרכו למלחמה ולכיבוש הארץ. זהו שאמרו ש'המקבל עליו עול תורה מעבירים ממנו עול מלכות', כי הוא הקובע את ההנהגה עימו! בעת שהותו של הסבא קדישא **רבי שלמה אליעזר אלפנדרי זצ"ל** בעיר צפת, פנו אליו שני אברכים, תלמידי חכמים מובהקים, בדמעות שלישי: הם קיבלו צווי גיוס לצבא הטורקי - עליהם לעזוב את עירם ואת משפחתם, את בית המדרש וספרי הקודש, ולעמוד לעבודת הצבא! הזדקף הסבא קדישא ואמר בקול חותך: חז"ל קבעו כי כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות! - אין להם רשות לגייס אתכם! ידעו השניים כי צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים, ויצאו רגועים. לא ארכו הימים, וחיילים טורקים התדבקו על בתי השניים, חכם מכלוף וחכם משה, והבהילום לקסרקטין הצבא (מחנה צבאי). הם חויילו ונשלחו בליווי שמירה לבסיס הטירונים אשר בצידון. עם כל אמונתם התמימה, לא יכלו להימנע מהתמיהה: היכן ברכתו והבטחתו של הצדיק הקדוש! **החיילים הובילום לענו**, משם אמורים היו להפליג לצידון. בהגיעם לעכו פנו שומריהם, כדרך החיילים, לאחד מבתי המשתאות וההוללות, אמרו השניים: אין זה מקום לרוחנו, ולא נבוא בשעריו. מה עשו השומרים, ככלום באזיקים לעמוד השער ונכנסו פנימה. לא עברה שעה ופרש טורקי עצר לידם. "מדוע אתם כבולים לעמוד", שאלם. סיפרו שגוייסו לצבא ומיאנו להיכנס ולהתהולל. "אכן" אמר הפרש, "אין מקומכם בצבא". הציג עצמו כסגן מפקד הצבא הטורקי, הורה לשחררם מאזיקיהם, והעניק להם תעודת שיחרור! **משהוכיחו כי אין הנהגתם כבני תורה - שוחררו מעול מלכותו...**

מפניני מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל

מדוע נזקק יהושע לברכת משה?

"ויקרא משה להושע בן נון יהושע" (ג, טז) - "התפלל עליו ואמר: יה יושיעך מעצת מרגלים" (רש"י). הקשה מרן רבנו זצ"ל: מדוע היה צריך משה רבינו להתפלל על יהושע שהקב"ה יציל אותו מעצתם של המרגלים, והרי רשעים אלו ראו שמרים נצטרעה ולא לקחו מוסר, ומדוע חשש משה שיהושע בן נון יהיה נמשך אחר רשעים אלה? **אלא ביאור הדבר כך הוא:** כי הנה המרגלים הללו, בשעה שהגיעה העת להכנס לארץ ישראל, ידעו כי משה רבינו לא יכנס עימם לארץ, והרי הם לא הספיקו עדיין להנות הרבה מזיו תורתו של משה רבינו, והרי "אין אדם עומד על סף דעת רבו אלא לאחר ארבעים שנה" (ע"ז ה:). ועל כן התחכמו סוד ראשי השבטים, שהיו ראשי אלפי בני ישראל, ואמרו כי זהו בבחינת "עצת לעשות לה' הפרו תורתך", וטיכסו עצה להתמרד נגד משה רבינו בדרך זו שידברו לשון הרע על ארץ ישראל, וכך יוכל משה רבינו להישאר עוד בחיים, ובזה יזכו הם להמשיך ולשאוב ממעיינות תורת משה רבינו. ובהיות שהייתה זו עצת יצר הרע, לכן התפלל משה על יהושע שינצל מעצה זו, ובפרט יהושע בן נון צריך לתפילה זו, כי מי גדול כמוהו ששוקד על תורת משה רבו, שנאמר בו "ומקשרתו יהושע בן נון נער, לא ימיש מתוך האהל" (משוש תבל)

יוסף חכמה

צריך שכל אבל בגבולותיו

ידועה השאלה על הטא המרגלים - לכאורה הם נתבקשו לראות את הארץ ולדווח מה ראו, וזאת עשו: הם סיפרו ש"זבת חלב ודבש הוא", ובה בעת "עו העם... והערים בצרות... וגם ילדי הענק ראינו שם". אלא שחטאם היה במסקנות שהסיקו - "לא נוכל לעלות אל העם". משה שלח את המרגלים כדי שהמידע שיביאו יסייע לתכנון המלחמה על הארץ. מכיוון ש"אין סומכין על הנס", וכבר ביציאתם ממצרים נאמר "וחמשים עלו בני ישראל", וכפירוש רש"י, יצאו עם כלי מלחמה - היה צורך בשילוח המרגלים, "כדרך כל הבאים להילחם בארץ נכרייה, ששולחים לפניהם אנשים לדעת הדרכים ומבוא הערים" (רש"י, דברים א, כב). **התורה איננה חיוששת מהשכל ומהשימוש בכלים הטבעיים.** להפך, האדם נדרש להפעיל את שכלו ולהשתמש בכל הכוחות והכישורים שניתנו לו. אם מצווים את היהודי לכבוש את העולם ולעשות ממנו 'דירה' לקב"ה - אין הוא צריך לפעול בקבלת עול בלבד, בחוסר מחשבה, אלא עליו להפעיל את ההיגיון, לרדת לפרטים ולבחון את מגוון האפשרויות. אך עליו להיזהר שלא לחצות את הגבול שבין השימוש בשכל ככלי להגשמת מטרת התורה, לבין הפיכת השכל למקבל החלטות. במקרה הזה השכל חדל מלהיות כלי הרתום למטרה שהועיד לו הקב"ה, ונעשה בעל בית, וזה לא בסמכותו. (משיחת שבת פרשת שלח תשל"א - הרבי מלובביץ')

יוסף דעת

כלי שיר בגירוש ספרד

"ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם כלילה ההוא" (יד א) - במסכת תענית (כט). אמר רבה אמר רבי יוחנן אותו לילה ליל תשעה באב היה, אמר להם הקדוש ברוך הוא אתם בכיתם בכיה של חניס ואני קובע לכם בכיה לדורות. ועיין שם, שמגלגלין חובה ליום חייב, שאירעו בו החורבנות. וכידוע גם בגירוש ספרד יצאו המגורשים האחרונים בתשעה באב. **ידיעה מענינת מביא ב'ספר התודעה'**, שבגירוש ספרד (בשנת 1492) היו קבוצות שיצאו קודם תשעה באב בתקופת בין המצרים, ואע"פ שימים אלה הם ימי אבל ובכיה לדורות על בית המקדש שנשרף ועל ארץ ישראל שנחרבה, ואסורים הימים האלה בשירה ובזמרה. אע"פ כן הורו חכמי הדור הוראת שעה, **שיצאו עמם מקהלה של מנגנים בכלי שיר**, והמנגנים יצעדו בראש הגולים וינגנו בכליהם לעודד את רוח העם ולהפיח בהם תקווה וביטחון באלקיהם שלא יעזבו ולא ישכחם לעולם, וכדי לתת שבח והודיה לבוראם על שעמדו בנסיון ולא מסרו עצמם לשמד, והרי עתה זכו לקדש השם בצאתם מספרד, וכדי ללמד את העם שאין אנו מבכים את היציאה מן הגלות לעולם, אין לנו בכי אלא על צאתנו מירושלים בלבד. עד כאן לשונו.

תמונות גדולי ומאורי ישראל ויהיו עיניך ראות את מורידך" (ישעיהו ל"ב)

ראש ישיבת 'קירי ירושלים' הרב יהודה כהן שליט"א עם הראשון לציון רבינו יצחק יוסף שליט"א ועם ראש ישיבת 'בני ציון' הרב בן ציון מוצפי שליט"א

ראש ישיבת 'פורת יוסף' הרב יהודה צדקה זצ"ל עם המקובל ר"מ בישיבת 'פורת יוסף' הרב מנצור בן שמעון זצ"ל

הראשון לציון והרב הראשי לישראל לשעבר רבינו אליהו בקשי דורון זצ"ל עם ראש ישיבת 'חזון יעקב' הרב יעקב יוסף זצ"ל

אימרת השבוע

"שאחד שונא אותך וגורם לך רעה, עליך להתחזק ולאהוב אותו יותר מאשר קודם לכן. בזה לבדו תוכל להחזירו בתשובה." (רבי פנחס שפירא מקורייץ)

הלכות הלוואות

- א. מה שנוהגים להלוות מעות בלי עדים ובלי שטר, אין להם על מה לסמוך, וצריך להקפיד מן הדין להלוות בעדים או בשטר.
- ב. החותם על שטר חוב, ואחר כך טען שלא הבין את תוכן השטר, ושלא קראוהו בפניו, אין בדבריו כלום, ומוציאים ממנו מה שכתבו בשטר.
- ג. אדם שהלווה מעות לחבירו ואחר כך מחל לו שלא בפניו, מחילתו מועילה מדין זכין לאדם שלא בפניו, ואינו יכול לגבות חובו, שמחילה אינה צריכה קנין.
- ד. שטר חוב שכתוב בו ריבית מפורשת, בלא היתר עיסקא, אינו גובה בו את הריבית, אבל גובה בו את הקרן, אפילו מנכסים משועבדים. אבל אם כלל הקרן עם הריבית, השטר פסול, דיש לחוש שיבוא לגבות בו את הריבית.
- ה. המלוה את חבירו בעדים, או שהודה בפני עדים שהוא חייב לו, נקרא מלוה על פה, ואינו גובה ממשועבדים. אבל המלוה את חבירו בשטר, גובה מן המשועבדים, אפילו לא כתב אחריות. ואם יש עדים שקנו מידו, גובה ממשעבדי.
- ו. שטר חוב שנתבלה בכביסה, וכדומה, והרי הוא הולך להמחק, מעמיד עליו עדים, ובא לבית דין והם עושים קיום לשטר.
- ז. מי שהלווה לחבירו בשטר, והשטר אבד, אם העדים קיימים, אף על פי שקנו מידו, אם טוען שפרע, אפילו בתוך זמנו, הרי זה נשבע שבועת היסט כדין מלווה על פה. ולכן אם קרע את השטר או שרפו, אפילו אם היה השטר יוצא מידי אחר והלווה טוען ממני נפל אחר שפרעתי, אף על פי שהוא בתוך זמנו נשבע היסט ונפטר.
- ח. המוציא שטר חוב על חבירו, כל זמן שהשטר לא נתקיים יכול הלווה לומר מזוייף הוא, ומעולם לא צויתי לכותבו. ואפילו אם מודה ואומר אמת שצויתי לכותבו אבל פרעתי, נאמן במגו שהיה אומר לא היו דברים מעולם. וישבע "שבועת היסט" ויפטר.
- ט. המלווה מעות לקטן פחות מגיל שש, אפילו אם הלווה לצורך מזונותיו, אין נפרעים ממנו. אבל אם הקטן הגיע לעונת הפעוטות אם ידוע שלוה לצורך מזונותיו נפרעין ממנו. ואם אין ידוע שלוה לצורך מזונותיו, אין נפרעין ממנו.
- י. גדול שלווה מעות מקטן יותר מגיל שש, חייב להחזיר לו את דמי הלוואתו.
- יא. מי שפירנס יתום והיה מכויין לשם מצוה, וכשהגדיל תבע ממנו את הסך שפירנסו, פטור מלשלם, אפילו אם היו ליתום נכסים באותה שעה. ואמנם אם פירש שהוא זן אותו דרך הלוואה, חייב לשלם את כל הוצאותיו. אולם אם היה היתום סמוך על שלחן בעל הבית שהשתדל בכל צרכיו כמו אפוטרופוס, אפילו אם פירנס אותו בסתם חייב היתום כשיגדיל לשלם לבעל הבית את כל הוצאותיו.

הזמנים לפי לוח "אור החיים" המבוסס על פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ניו יורק
כניסת השבת	7:32	7:30	7:33	7:29	8:11
יציאת השבת	8:23	8:21	8:24	8:21	9:21
רבינו תם	9:20	9:17	9:21	9:16	9:42

עלון השבוע מוקדש לעילוי נשמת
הראשון לציין והרב הראשי לישראל לשעבר
רבינו מרדכי אליהו בן הרב סלמאן ומזל זצוק"ל
נפטר ב-כ"ה סיוון תש"ע (2010) ת.נ.צ.ב.ה.
יהי רצון שיעמוד בתפילה על כלל עם ישראל
שנגאל במהרה גאולה שלימה - אמן

פְּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ

שְׁלַח לְךָ

הַפְּטָרָה

"וַיִּשְׁלַח יְהוָה" ויהושע ב'

תלמוד תורה לבנים

שיעורי תורה ויהדות לכנות

כולל ובית מדרש

כנסים תורניים

קירוב רחוקים

מכון הוצאת ספרים וחקר כתבי יד

דאגה לרווחת החיילים בצה"ל

עזרה לנזקקים

הדרכה רוחנית לעולים חדשים

מוקד עולמי לאמירת תהילים

שבועון תורני

לקבלת העלון בדואר - במייל או לתגובות: refael260@gmail.com

הנצחה לזכר יקירכם ותרומות - נא לשלוח לתלמוד תורה ומפעלי חסד "תפארת רפאל"

המשרד: רח' קפלנסקי 1, קרית שלום, ת.ד. 12015 תל אביב, טל. 1-800-260-260

כל הזכויות שמורות © ניתן לצלם ולהפיץ במתכונתו ובצורתו בלבד ללא שום שינוי.